

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04 Land Oberösterreich i Austrii przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/653/WE z dnia 2 września 2003 r. w sprawie przepisów krajowych zabraniających używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w Oberösterreich na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE — Przepisy krajowe wprowadzające odstępstwo od środka harmonizującego uzasadnione specyficznym problemem państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) *Odwołania zostają oddalone.*
- 2) *Land Oberösterreich i Republika Austrii zostają obciążone kosztami.*

(¹) Dz.U. C 48 z 25.2.2006 r.
Dz.U. C 60 z 11.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2007 r.
— Common Market Fertilizers SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-443/05 P) (¹)

(Odwołanie — Cła antydumpingowe — Artykuł 239 kodeksu celnego — Umorzenie należności celnych przywózowych — Artykuł 907 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Wykładnia — Zgodność z prawem — Decyzja Komisji — Grupa ekspertów zebrana w ramach Komitetu Kodeksu Celnego — Jednostka odrębna na płaszczyźnie operacyjnej — Artykuł 2 i art. 5 ust. 2 decyzji Rady 1999/468/WE — Artykuł 4 regulaminu Komitetu Kodeksu Celnego — Przesłanki zastosowania art. 239 kodeksu celnego — Brak oczywistego zaniedbania)

(2007/C 269/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Common Market Fertilizers SA (przedstawiciele: A. Sutton, barrister, N. Flandin, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: X. Lewis, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2005 r. w sprawach połączonych T-134/03 i T-135/03 Common Market Fertilizers przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2002) 5217 wersja ostateczna i C(2002) 5218 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2002 r. stwierdzających, że umorzenie należności celnych przywózowych nie jest nie jest w danym przypadku uzasadnione

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Common Market Fertilizers SA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic przeciwko Princess Personal Service GmbH (PPS)

(Sprawa C-458/05) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Ochrona praw pracowniczych — Przejęcie przedsiębiorstwa — Pojęcie „przejęcia” — Agencja pracy czasowej)

(2007/C 269/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic

Strona pozwana: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, str. 16) — Zakres zastosowania — Pojęcie „części zakładu” — Przejęcie pracownika biurowego, dyrektora oddziału i doradcy klientów, dyrektora zarządzającego oraz jednej trzeciej pracowników czasowych i obsługiwanych przez nich klientów między dwoma agencjami pracy czasowej

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta ma zastosowanie, gdy część personelu administracyjnego i część pracowników czasowych zostaje przejęta przez inną agencję pracy czasowej w celu wykonywania tej samej pracy na rzecz tych samych klientów i gdy, czego oceny musi dokonać sąd odsyłający, składniki, które zostały przejęte, są same w sobie wystarczające dla dalszego świadczenia usług charakterystycznych dla działalności gospodarczej danego przedsiębiorstwa bez potrzeby korzystania z innych istotnych zasobów lub innych części tego przedsiębiorstwa.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Nancy — Francja) — Céline SARL przeciwko Céline SA

(Sprawa C-17/06) (¹)

(Znaki towarowe — Artykuł 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 lit. a) pierwszej dyrektywy 89/104/EWG — Prawo właściciela zarejestrowanego znaku towarowego do zakazania używania przez osobę trzecią oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym — Używanie oznaczenia w charakterze firmy, nazwy handlowej lub szyldu — Prawo osób trzecich do używania własnego nazwiska)

(2007/C 269/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Nancy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Céline SARL

Strona pozwana: Céline SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel d'Nancy — Wykładnia art. 5 ust. 1 dyrektywy 89/104/EWG: Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, z dn. 11 lutego 1989 r., str.1) — Używanie jako firmy czy szyldu oznaczenia identycznego z zarejestrowanym słownym znakiem towarowym w ramach sprzedaży identycznych towarów

Sentencja

Używanie przez osobę trzecią, która nie jest do tego upoważniona, firmy, nazwy handlowej lub szyldu identycznego z wcześniejszym znakiem towarowym w ramach działalności polegającej na sprzedaży towarów identycznych z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany, stanowi używanie, którego właściciel wspomnianego znaku towarowego jest uprawniony zakazać na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, jeżeli używanie to oznaczenia wpływa lub może negatywnie wpływać na pełnione przez ten znak funkcje.

Jeżeli ma to miejsce, art. 6 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 może stać na przeszkodzie takiemu zakazaniu wyłącznie w przypadku, gdy osoba trzecia używa własnej firmy lub nazwy handlowej zgodnie z uciążliwymi praktykami w handlu i przemyśle.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-74/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 90 WE — Oplata rejestracyjna od przywożonych używanych pojazdów — Ustalanie wartości dla celów podatkowych — Utrata wartości przez pojazdy oparta wyłącznie na ich wieku — Publikacja kryteriów obliczania — Możliwość zaskarżenia stosowanej ryczałtowej metody obliczania)

(2007/C 269/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)